

den for Landbruget, Landet og Norden betydningsfulde Vareudveksling, der er sat en Godtgørelse, en højere Pris i Forhold til Leveringens Størrelse.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Salget af Korn og de Priser, der er Tale om, er der af det ærede Medlem for Sæby-Kredsen gjort en Bemærkning om Retten til at afvige fra Prisen i særlige Øjemed. Det ærede Medlem spurgte, hvad der sigtedes til med disse særlige Øjemed. Jeg har allerede angivet en Ting, som der sigtes til: Salg til Fabrikationen af teknisk Sprit og til Ølproduktionen, hvor en højere Pris kan være begrundet. Jeg nævnedes ogsaa, at der kunde være Tilfælde, hvor en lavere Pris maaske kunde være begrundet. Herom skal jeg yderligere sige følgende:

Det ærede Medlem fra Ærø talte om de Bestemmelser, som gaar ud paa, at den, som ved kontraktligt Forhold er forpligtet til en Kornydelse, kan efter denne Lovs Bestemmelser i Stedet for yde det Pengebeløb, som Kornprisen andrager. Denne Bestemmelse er en Gentagelse af Bestemmelsen fra i Fjor, og dens Hensigt er at hindre, at de Ydere, som skal levere Korn efter Kapitelstaksten, og i hvis Kontrakter der maaske er indføjet en Bestemmelse om, at Nyderen kan afkræve dem Kornet in natura, udsættes for, at den vedkommende forlanger det for ham saa værdifulde Korn. Derfor er Bestemmelsen sat ind. Men der er opstaaet Forhold her i Løbet af indeværende Aar, som viser, at Regelen har andre Undtagelsestilfælde end dem, der har givet Anledning til Regelen, og det er saadanne Forpagtningskontraktforhold, hvor en Embedsmand har bortforpagtet sin Jord mod en vis Kornydelse, som han skal bruge til den Hest, han maaske holder i Embedsøjemed, eller en Jordejer har forpagtet sin Jord bort mod at faa Korn til de Heste, han paa anden Maade har Brug for. Man har under Udarbejdelsen af Lovforslaget arbejdet med dette Forhold og søgt at finde en Form, hvorunder ogsaa det naturlige Krav blev fyldestgjort, at den, der har bortforpagtet sin Jord, og som har betinget sig Korn til en Hest, som han har nødvendig Brug for, ikke stilledes ringere ved, at han fik Penge, for hvilke han ikke kunde købe det nødvendige Korn. Men det har været yderst vanskeligt at tilvejebringe en tilfredsstillende Ordning af dette Forhold. Derfor har jeg tænkt mig som en Mulighed, naar i et saadant Forhold vedkommende Bortforpagter af Jorden havde modtaget 23 Kr. som Godt-

gørelse, og Staten faktisk har betalt mere for sin Havre, at da den til det vedkommende Brug nødvendige Havre leveredes saaledes, at Pengeydelsen og Statens Havrepris svarede til hinanden. Men det er et Forhold, som kan drøftes, og som det ærede Medlem for Sæby-Kredsen, ifald man vedtager den Administrationsform, jeg har foreslaaet, vil faa en afgørende administrativ Indflydelse paa.

Jeg forstod i Gaar og har ved Udtalelser i Dag af andre Medlemmer af Vænstre faaet bekræftet, at det ærede Medlem for Bjerre-Kredsen paa Partiets Vegne accepterede den reviderede Jordværdiansættelse som Grundlag for Ligningen, og dette skal jeg udtale min store Tilfredshed med; thi det lægger dog for eet Punkts Vedkommende fast Grund under Forhandlingen her. Det ærede Medlem for Svendborg-Kredsen (Wenzel Neergaard) foreslog en Kombination af Landboforeningernes Forslag og Jorværdiansættelsen, saa at Jordværdiansættelsen blev anvendt ude i Kommunerne. Jeg ved ikke, om en saadan Ordning skulde betyde en Forbedring af Landboforeningernes Forslag derved, at Fordelen ved Jordværdiansættelsen skulde komme med, eller det maaske skulde betyde, at begge Forslagenes Mangler blev kombineret med hinanden. Jeg er ikke helt sikker paa det, men det kan blive Genstand for Forhandling. Det er rigtigt, at Jordværdiansættelsen som Grundlag for Kornydelse har været Genstand for Beklagelser, at man har paavist Fejl i denne Henseende. En Revision skulde forhaabentlig kunne fjerne de hovedsageligste af disse. Men i Fjor gik man her i Tinget enstemmig med til Jordværdiansættelsen, efter at man ved Overvejelser og Undersøgelser var kommet til det Resultat, at Jorværdiansættelsen, sammenholdt med en normal Høst her i Landet, viste sig at være lagt saaledes, at den samme Enhed gennemsnitlig bragte omtrent den samme Afgrøde i Tøndemaal. Det fremgik af de Oplysninger, som forelaa i Fjor. Altsaa kan Jorværdiansættelsen ikke være gennemsnitlig saa urigtig, som mange Medlemmer paastaar. Under en normal Høst viser det sig, at Jordværdiansættelsen har fulgt ogsaa Jordens Evne som kornydende.

I Fjor gik man i den Grad ind paa Ligning efter Jordværdien, at det ærede Medlem fra Sæby endog her under Forhandlingerne fastholdt, at der skulde gennemføres en undtagelsesfri Ligning paa Jordværdien. Det ærede Medlem kritiserede til det sidste den Undtagelse, som Forbeholdsretten medførte, og vilde have